

Dette Blad ejes af dem som skriver det.

Jord- og Betonarbejdern
Overtenskomit løber ud 1. Apr
men den overmaade gode Forsta
else, der siden Baalningene h

*) Se den efterfølgende Udtælling.
R e b.

herfel mellem Hovedbestyrelsen og Jord- og Betonarbejdernes Medbestyrelse, der har en Garanti for, at en Konflikt kan undgaaes; der er slet ingen Fare, ikke den mindste. Dyring har ved mange Besøge, herder sagt: „Ikke en eneste Skæjle er tabt i vort Forbund af Mangel paa Støtte“, og deri har han maaske Ret; men naar han nu gennem mange Aars Erfaring kender sine Medlemmers Ofsættelighed, og naar han saa tillige — efter hvad han vedt Regnskab udbiller — paa dets reelle Arbejdsforhold — paa dets Arbejdsforhold paa over 150,000 Kr., hvorfor saa denne Ekstrapagning? Undskyld os, vi tror hverten paa den angivne Grund til Paalægningen eller paa den angivne Arbejdsforhold, og hvis det ondest, skal vi fore gode Beviser for det.

Vi har angerebet „Danst Arbejdsmands-Forbund“, paastaaet det; — aldrigt! Vi har angerebet Forbundsledelsen, og det med Ret; men Medbestyrelsen er saa tilbøjelig til at forebelske dem selv med Forbundet; det af Misforstaaelsen. Vi vil spænge Forbundet til Glæde for Kapitalisternes; — igen en Forbudsforretning, vi vil have Forbudsledelsen til at lægge Rørene paa Værelset, vi vil have Ret til at træde dem til Regnskab for de Penge, vi har været med til at betale dem til Forvaltning, og dette skal — selv om Forbudsledelsen nok saa til skynde os i Angivet — blive holdt frem for Hovedbestyrelsen, indtil det sker Gyldest.

Øvem er Forbudsledelsen, enten den, der gennem mange Aar fører den Organisation bag sig, hvis valgte Ledsagere har en, eller den, der søger at lade sig lade af.

Øvem er Forbudsledelsen, enten den, der ved forvandlede Rendsgerninger søger at gibe et andet Billede af Forholdene end det virkelige, eller den der oplyser Medlemmerne om de virkelige Forhold?

Øvem er Forbudsledelsen, enten den der hverten berber sig om Kongens beslutninger eller Lovbestemmelser, men paa Trods af begge Dese anvender Forbudsledelsen Penge eller Forbudsledelsen, eller den der protesterer mod sig?

Alle I, vore gamle Kammerater i „Danst Arbejdsmands-Forbund“, beder vi besvare disse tre Spørgsmaal, og vi spørger Der videre: hvem skal have Forbudsledelsen, enten den der har udslyngel det, eller den der er slyngel efter? Vi skal love Der, at I skal nok saa Klarhed; vi har alle sagt vort sidste Ord i denne Sag.

W. Poulsen.

Erklæring

Dr. J. J. Ipsen!

I Anledning af Artiklen „Mar-gacine-Regnskab“ i Korsøren af 16. Marts, hvis Redaktionsan-mærkning slutter med Anmodning om Klædning af det offentliggjorte vedkommendes Navn, — som har givet Dem Ulejlighed af Evidensborg Mar-gacinefabrik „Regnskab“, — er Klædning hermed givet. Jeg gør det saa meget mere, som jeg tror, at dette „Regnskab“ er og vil blive diskutert indenfor Arbejdsmands-Organisationerne nu og i den nærmeste Fremtid som noget af det utroligste, der kan hændes Arbejdere af deres egne „Klædning“.

Naar der stude spørges, hvilken Ret jeg har haft til at blande mig i dette „Regnskab“, da stod jeg som Medlem af „Danst Arbejdsmands-Forbund“, og stude som saadan havde været af Ofsene til de 4 Kr., som

Medlemmerne — Arbejderne — stude „blosset“ for, men som resulterede i Klædning og Dannelsen af „Danst Arbejdsmands-Forbund“.

P. i. Skagelse, den 17. Marts 07.

O. P. Green.

Revolutionære Danskere

Da Valgstatistikken for sidste Folkevalg blev opgjort og det viste sig, at Socialdemokraterne havde sat 24 Mand ind i Tinget, gik man — med Fryd eller Forsædelse, efter Sindelaget — over hele Linjen ud fra, at her var 70,000 radikale Vælgere i Randet. Det var i Sandhed en billig Formening. Gud ved, hvordan danske Gjærner kan være indrettede, siden en saa ulovlig, naiv Skutning kan deduceres ud af et saa bitterligt godmodigt Fænomen som den danske Socialisme.

Det er en horribel Festsagelse, som snart burde være modtaget nok til at forbinde, den, at Arbejderne i Sandhed er revolutionære eller endog blot radikale. Maa se en over-hovedet aldrig revolutionære. Den kan ved en mere eller mindre uansvarlig Politisk fra de bestidende Samfundslaster Side drives til fortvivlede Gerninger. Det er det hele. Normalt er Massen stoffor-servativ. Den lider ligesom af Gød til al nyt, Misforstaaelse, som Fænomenet i nyere Tid er blevet benævnt af Videnskabsmanden, der lader Tingene rent patologisk som en organisk Strukturfejls — ved Gjærnen, eller hvor det nu er det sidste.

Men det danske Socialdemokrati er et radikalt Parti, og 70,000 danske Vælgere har stemt for Socialdemokratiet, tror enfoldige Danskere. O fancia simplicitas dancorum! Det danske Socialdemokrati er et Generalforsamling. Det er Sagen. Med en berømt Vending: Da ligger det Hund begraven. Men nu er det nogle, som agter at grave den Hund op. Og her er et Spørgsmål: Siden den allerførste For-søgstid har de danske Socialdemokrater ikke agteret med Socialismens Program. De har ikke agteret med noget som helst Program over-hovedet. De har gaaet og fedtet med Valgspørgsmaal og Folke-pensioner, Stattereformer og „hum-man Omsorg for syge og gamle“ og lignende paubere og latterlige Typer, som fra Reformens Dumbuds-bod. Dette offentlige Galtum, denne Vandbejlsandhed har danske Væl-tere slet uden at mere end en, eller højst to, af hvert Hundrede har smilet over den. Det er godt gjort af danske Træstøt!

Under Valgkampagnen i Fjor-Sommer befandt jeg mig i Jylland og lagde paa nært Hold Partiets Vondetaktik. Jeg lyttede, forsikrer jeg, med stive Øren efter en Vinding, en eneste Vending, der kunde til-lendeblive, at jeg befandt mig over-for en Socialist, naar en foregben saadan stod og sagtede med en gam-mel Venstrempel. Ikke et Ord! Jeg skal være en Bogner i et Blig-geb, om jeg hørte en Satning af, hvad man i enkelte Forsand for-saar ved Socialisme. Ikke en Mar-kepels af et Menneske, end lige da en enfoldig Vondemand, kunde have fundet ud af disse Socialis-tis landbater, at de betegnede noget væsentligt for en Vind-Jen-ten eller en anden af de gamle sprut-ter Reformkuller, der dundrede saa vældig løs paa. Oh, her maatte jeg tænke: Paa den Maade er det

altsaa gaaet til. Paa den Maade har det danske Socialdemokrati staaet 70,000 „radikale“ Vælgere paa Venene — 70,000 Mand, som ikke lender Forsæt paa Fjere og Venstre, og mange er rene Dyr! Det er Sandheden, ja.

Og deraf kan der trækkes en in-teressant Konklusion: Med en Val-gerbefolkning (af Naturen urfor-ser-vativ), der paa denne Maade er løjligt sammen paa Stumperne af et Program, hvis Hovedpunkter er problematiske for selve Forerne, er det en aabenbar Umulighed at fore-tage sig noget som helst radikalt. Selv om Forerne havde liget i Sinden, hvad ingen mistænker dem for. De er lovligt undskyldte. De har lojet hele den danske Arbej-derbevægelse ind i et Dødvande, som de ikke selv magter at flytte den en Tomme ud af. Det skal der andre Vinde til. Og de Vinde kom-mer — vi stude vel endnu være Foll nok her i Randet til at saa en habareret Skude stot. Men det maa være ærlig Væst. Det er udbven-digt, at enhver saar vide, hvor vi sejler hen nu. Thi den Dag, vi al-ter saar Fast i Færgen, lader vi os ikke sejle paa Grund igen af gamle hvidelshne Stipper — vel?

All Angreb.

Sorbrydelse

og

Straf

—

Udregnet de „fri-sonde“ Juelser

Han hedder Carl og er en Slod-der; hans Kæreste hedder Caroline, og de har en lille Pige, som hedder Stella, Caroline storer. Crapper, Carl stover, som han bedst kan, de har lidt ikke Salt til et Reg, men det gaar saa lideligt paa femte Mar. I denne Tid er det Smalhans. Carl for ikke komme paa Toldboden og heller ikke paa Torvten, han stifer langs med Husvæksen og gaar i en stor Bue uden om Vejensene paa Gaden eller smutter ind i en Port — Politiet er efter ham.

Carl har nemlig en Dreng med en Enke og en anden med en Sy-pige. Det er 84 Kr. om Halvaaret, og Carl kan ikke belase Alimenta-tionen.

Kommunen belaster baade Erik og Sy-pigen deres „Tilgodehavende“, 42 Kr. pr. Snude.

Men en af Dagene bliver Carl alligevel nappet af Lovens Haand-hævere, det er han bleven baade Sommer og Vinter i de sidste syv Aar.

Saa anbringes han paa Statens Beslutning i en Celle paa Vestre fængsel i fjorten Dage. Beslutnin-gen er for Resten ikke stor, han faar kun Vand og Brød og Husly.

Men naar han kommer ud, er han syg, maa ligge i otte Dage, var, bejdsdygtig, fordi han har gjort, hvad han kan lunnet, for Alstom-met — det er jo en droj Tur.

Carl har vænnet sig til Rumlen, stant han trækker det ud saa længe som muligt; han ved, at han aldrig vil naa til at kunne belase.

Men han sætter sig Hælbred til, fordi han har begaaet den Forbry-delse — at sætte Vorn i Verden.

Derfor maa han lide den Straf — at nyde det sundhedsfærlige Vand og Brød.

Og Caroline og lille Stella — Jens Pedersen.

Miraklet

Romersgade

I Folkeetinget mindede P. Knudsen forleden om den store Fæsteforsamling til de Fattige i Vinteren 1885—86, da Landboerne som de kolonhøjeste Arbejdere saa smukt til Hjælp.

P. Knudsen glemte blot en Ting. Han glemte at oplyse, at Fæsteforsamlingen af Penge og Føde-varer efterlod Spor og gaa paa de socialdemokratiske Politikeres Maver, som allerede den Gang var begyndt at antage Ruubue-stilen. Det gik saaledes til.

Da de Fattige var nogen-lunde mættede, opbagede man, at der var bleven ikke saa saa Kuv-fulde tilbage. Og se, der var nok til at bespise alle Forerne med. Der var slet et moderne Mirakel. Men vi skal ikke tale i Billeber; det forholdt sig simpelt hen saa-lede, at Landboernes og de Lo-benhøjeste Fagforeningers Penge-gaver ikke var opbrugte.

Saa lod P. Knudsen og de andre — vi giber ikke nævne flere Navne —, saa lod de lave Guldb-medaljoner for Resten af Pengene. Paa hver Medaljon satte Fæsteforsamlingen i Vinteren 1885—86, eller noget ganske lignende, og Medal-jonerne hæftedes ved de Fæsteforsamlingers, over Mavner der allerede fulmede af Vre og Velvære.

Men paa denne vidunderlige Maade gik det til, da Social-Demokraten bespiste de 10,000 Fattige i Romersgade.

Rosseau.

Social-Demokraten

og

Borgervalgene

Udvalgsformand Olsens Erklæring

Social-Demokraten stred i For-dags om Kandidaterne, der var op-stillede i Brøndshøj, at det var Foreningerne i dette Distrikt, der onstede Snedker A. Sørensen og Stader B. C. Rielsen valgte. At der blandt Beboerne i dette store Distrikt var Stemning for at saa de to afgaaende Repræsentan-ter, Gartner Niels Møller og Robmand A. Rasmussen, gen-valgte, erklærede Social-Demokraten var Bogen.

For at saa Klarhed i denne Sag har vi henvendt os til Maler-mester Olsens, der er Formand i det Udvalg, som arbejder for at saa de to gamle Repræsentanter genvalgte. Hr. Olsen, hvem vi træffer i Hjemmet ude i Brøndshøj, indvilliger straks i at give os alle onstede Oplysninger, da han hører, at det er til Korsøren.

Jeg skal lige Dem, be-gynder Hr. Olsen, jeg er en af de gamle Socialdemokrater, der har været med, da Bevægelsen begyndte herhjemme, fra Internationales Dage. Derfor lyder jeg det nu som et Velsignelse, at Socialdemokratiets Forbund opstiller Kandidater, der

er imod vort Onste; og værre bli-ver det, naar Social-Demokraten trods bedre Vidende fremstiller Sagen paa en Maade, der er grundfalsk.

Merende den 6. Februar blev der paa et Fæsteforsamling, vi haabede i Brøndshøj stred, vedtaget at ned-jætte et Udvalg; det kom til at bestaa af Mand tilhørende alle po-litiske Farver. Dette Udvalg, som jeg blev valgt til Formand for, fik til Opgave at arbejde for at saa de to Repræsentanter, vi nu har, genindsætte i Borgrepræsentationen. Kommunen har nemlig kun Grund til at være tilfreds med deres Ar-bejde. Den 20. Februar henvendte Gartner Niels Møller, Maler, Arbejdsassistent Hansen, Møller, og jeg os til Hr. P. Knudsen og gav ham Meddelelse om, at vi onstede at beholde de to gamle Repræsentanter. Den samme Med-delelse gav vi Fabrikant Beerbed den 27. Febr. Naade Beerbed og P. Knudsen svarede os, at der endnu slet ikke var vedtaget, hvilke Kandidater der stude paa Listen.

Saa den 10. Marts fik vi P. Knudsen til os, at han ikke saa sig i Stand til at tage Hensyn til vore Onster om at saa de gamle Repræsentanter opstillede. Den 15. februar vi saa et 3 Mand Udvalg til Social-Demokraten med en Er-klæring, som vi onstede optager i Bladet, og som gik ud paa, at Gartner Niels Møller og Rob-mand Rasmussen var villige til at modtage Genvalg, efter at de havde modtaget en Oplysning, der var underkastet af 300 Vælgere af alle politiske Udsagninger. Denne Erklæring nægtede Social-Demokra-ten at optage.

Om de nye Mand, der er op-stillet af et Mindretal og sankti-oneret af Forbundet, skal jeg sige, at jeg kender dem personligt, det er bransel Mand begge to, men da de aldrig har vist nogen særlig Interesse for vort offentlige Liv, er der ingen Mening i, at Kom-munen skal være Provokation for dem.

Det var, hvad den gamle Vete-ran haabte at beregne om Forhol-dene, som han er saa godt kendt med. Stude her tilføjes noget; maa det være dette: Hr. Olsen nævnes med Uglelse af de Mand, der kender ham og har arbejdet sammen med ham igennem Aarene. Han er en velkint Karakter, siger de. Reporter.

Det var, hvad den gamle Vete-ran haabte at beregne om Forhol-dene, som han er saa godt kendt med. Stude her tilføjes noget; maa det være dette: Hr. Olsen nævnes med Uglelse af de Mand, der kender ham og har arbejdet sammen med ham igennem Aarene. Han er en velkint Karakter, siger de. Reporter.

Dagbogen

Ungsocialisterne.

Efter Indbydelse har Redaktør Ipsen lovet at tale i Møtergade 3 Onsdag Aften Kl. 8½, om Ar-bejdsbevægelsen i Frankrig.

Benologi.

Frederikslund, 18. Marts. (M. B.) Hos J. Worssten i Stenløse ved Frederikslundbanen har man i Fredags ved Jordgrab-ning fundet 4 Menneskeledder i en fælles Grav; de to laa med Ansigt nedad, og det ene mæned at være af et Barn. Paa de tre er Kronerne vel bevarede, medens Barnehovedet er ret defekt.

Stellerne har sikkert ligget mange Aar i Jorden. I Eftermid-dag er Distriktslægen alreist til Stenløse for at undersøge Fundet. Det skal nok hjælpe.

Venene er nu bleven emba-lerede. Et nyt Telegram melder:

Ud de fire i Stenløse fundne Steller laa to ovenpaa hinanden, saa at det lunde se ud, som om de var begravet paa forskellige Tidspunkter. Det ene lynes at være af en

anle ung pige eller et Barn, de tre andre af store stærke Mennesker, af hvilke det ene muligvis har været en Kvinde. Jorden, hvori de laa, var ikke haard, hvilket lunde tyde paa, at de kun i saa Mar har ligget begravet der, og Vnglet udpeger allerede en tidligere Gier, en bergh-tet lobenhøjst Fæstemand, som stog dig i disse Menneskers Død.

Politik og Distriktslægen har i Eftermiddag ude paa Stedet, hvor Stellerne var fundne, og til dem samlede i et Par Aaser. De vil nu blive undersøgt i København, for at det kan blive konstateret, hvor længe de har ligget i Jorden.

Hvor?

Hvor er der viljer, der vil?

Og had, der hader?

— Brandes er gammel, og kævlet kævler imod hans kæmpeand.

Hvor er der hab, der habet?

Tro, der tror?

— Glæde, der sorgløst lær, og sorg, der trøstesløst græder?..

Skal vi aldrig igen

høre de store stormes stemmer?

Høre de stærke tunders rørende røster?

Hvor er der viljer, der sonderer

og brænder, som ild, der ildner? P. H.

Bigami og Idiologi

Guds Veje er som bekendt uran-jagelige; det samme maa vi sige om vor velvise Øvrighed, som jo forer-sken ogsaa skal være indsat af Gud.

Nu har man i det gamle Testa-mentle Eksempler i Dufinbis paa, hvorledes Guds Udvalgte tager baa-de to og tre Pigeboer til Hæle, uden at Vorherre gør det mindste Værel, og saa ligger Øvrigheden over i Aarhus og dommer en Mand til to Aars Forbedringshus for Bi-gami, blot fordi de mener, at sam-me Gud ellers let kan blive ond.

Stroget var bleven udbjst af Tøffand, hvor han var gift, og da Madammen ikke vilde følge med i Vandflygtighed, tog han sig en ny her. Det var naturligvis dumt gjort; han maatte jo vide, at vi lever i et Land, hvor Galstaben er sat i Gul-sadel, og han havde vel heller ikke absolut behøvet Præsens Velsignelse for at komme i Brubefang. Men fordi en Mand er dum, er der da ingen Grund til at sparre ham ind; vi har jo blandt vore allerøverst Samfundsløst mange, der lider af samme Slavanti, og da det jo er Vor-herre selv, der har givet dem For-standen, maa de jo finde sig i at høre, som han saade. Det er god, gammel Bibellogik.

I det fælsende Marchendrede brugte man som bekendt at brande dem paa Baalet, som paa en eller anden Maade lagde sig ud med Gud. Det var ikke fordi Onstaben var mere raffineret den Gang end nu, men kun fordi man fægtede, at samme Gud ellers vilde lade sin Vrede gaa ud over det ganske Folk, og det lunde man ikke risikere. Religionen havde gjort Folk til Ablo-ter. Den „algode Gud“ stod end-nu paa et ret primitivt Standpunkt,

Han med sig? I Begyndelsen trængte Joll sig frem for at give ham Penge, Rinder talte deres Smykker hen imod ham, man maatte forbyde Joll at komme ham nær.

Og fra den Dag af blev han kun mødt med Taarer. Ingen kom ham nær. Men i tre Aar til hans Død, gik Joll omkring ved dette Stort, tomme Rum, hvori han gik som et Spøgelse. Det Stort, tomme Rum — jo vist var det befolket, Mand ved Mand, et usynligt Regiment, blotte Genfærd, der havde rejst sig fra deres Grave. Han slæbte dem omkring med sig, han alene dem alle. Han sortede med sig alt, hvad der knyttede sig til dem af Blod, Erindring og Graad. Og derfor var denne ene Venganger det hele Regiment. Han var ikke længer en Soldat men en Riksgaard, en Grav, hvori tolv hundrede Døde og deres Alder var væltede sammen. Derfor knyttede Mændene deres Hænder ved hans Komme, derfor græd Kvinderne og de Gamle, naar de saa ham. Og sørgelæste Mødre kaldte paa Sønne: thi han var deres Sønner.

Georges d'Esparbes.
Oversat af V. J.

Korsarens Central

Udgaaet Anarkistisk Skorpionen endnu? Hvor kan det faas?
Nei, det udgaa ikke mere. En Efterfølger, Anarkisten, er ogsaa oplyst.

— En Historiker. Hvis De, som De skriver, har i Sinde at gøre Studier over den sidste jødiske Indvandring i Danmark, kan De faa Vejledning paa Møstergaards Kirkegaard ved Møllegaards. Men det er tvivlsomt, om De der finder gamle Grave; thi vel er Kirkegaarden anlagt 1693, men paa Grund af den ringe Plads og de forløbne Aarhundreder, er der næppe meget tilbage af de gamle Gravmarker. Begravelseskontorets Bøger maa være bedre. Vedre er kun Holmens Kirkegaard, som er fra Aaret 1666. (Garnisons fra 1711 og Væstfæls fra 1760).

Abonnement

paa Korsaren tegnes paa vort Ekspeditionskontor, Nørrevold 78. 5 Ore pr. Nummer, i Provinserne og Udlandet med Tillæg af Porto.

Abonnement

I Provinserne

Abonnenter, som modtager Korsaren i Korsbånd, bedes indsende for ni Numre i Marts Maaned 45 Ore plus Porto 36 Ore, i alt 81 Ore, hvis de vil undgaa Standsnings i Bladets Forsendelse.

Postansøgninger, Breve osv. til Korsaren, Nørrevold 78, København.

I Norge og Sverrig

Abonnenter bedes indsende for Marts Maaned 45 Ore plus Porto 45 Ore, i alt 90 Ore, hvis de vil undgaa Standsnings i Bladets Forsendelse.

Postansøgninger osv. til Korsaren, Nørrevold 78, København.

Nye Abonnenter modtager alle de udkomne Numre.

Saandiskomagernes Fagforening

afholder Generalforsamling torsdagen den 21. Marts d. A. Kl. 8 Aften i Udelgade 27 o. V. (Tømterktroen).

Obs. Kontoret er indtil videre aabent alle Onsdage og Fredage fra Kl. 7 1/2—9 1/2 Aften i Bogmagergade 6, 1. Arbejdsfagene Kolleger, der tør modtage Betaling efter den ny forhøjede Prisliste, anvijs Arbejde fra Kontoret.

2-3 og 4 Vær's Lejligheder, eget W. C., Alkan, Badeværelse, m. m., er straks tilleje i det elegante Monstertkompleks.

Aldersro, Bjørnstræde 17 og Jagtvej.

Dygtige Annonceagenter

søges, men Tilbud ønskes kun fra Mænd og Kvinder, der interesserer sig for Korsaren. Henvendelse til Korsaren, Nørrevold 78, hver Dag Kl. 4—5.

Kr. 5,50.

HANS JÆGER: ANARKIETS BIBEL

Hans Jæger: Anarkiets Bibel. Kr. 5,50.

Naar han nu har skrevet en Anarkiets Bibel, har man ikke dertil ladet sig forlede til at tro, at han forsvarer „Handlens Propaganda“. Fjendens og ligende Voldsmænd. Det er Sanktens økonomiske Grundvold, han alene vil til Lære: Ejendomsretten og den nuværende Produktionsform. Med stor videnskabelig Grundighed udvikler Hans Jæger sine Anskuelser paa næsten fem Hundrede Sider, og han opkaster sluttelig det Tankeksperiment, at Anarkiet i Lobet af en halv Snes Aar kan komme til Magten, dekreteret Ejendomsrettens og Pongens Afkæffelse, bemægtige sig Produktionsmidlerne og organisere en Produktion, der dækker det fulde Forbrug. Saa er Fattiglommen forsvunden, og man kan begynde at oplagre Kornene, ikke til at tjene Penge, men saaledes, at man sætter hver især i Stand til at finde en Virksomhed, der falder sammen med hans Livsdrøm.

Selv om man ikke kan gaa ind paa Hans Jægers ideelle Fantasier, kan man dog ikke undgå at imponeres af det Tankearbejde, der er nedlagt i hans omfangsrige Værk.

(Generalkorrespondance.)

GYLDENDALSKE BOGHANDEL · NORDISK FORLAG

Ønsker De

en god og underholdende Læsning i Deres Fritid, bør De absolut til April bestille

„De tusind Hjem“,

hvor der i April Kvarter vil blive paabegyndt en illustreret Udgave af Kapt. Maryats konne Fortælling „Jacob Aertig“. Endvidere A. Conan Doyle's smukke og fantasifulde Roman „Guld-mageren“ samt to udmærkede, historiske Fortællinger „Borengholms Brand“, hvis Handling foregaar i Hortsens og Omegn, og „Kaspar Pasop“, hvis Handling foregaar i Sydtyen og Langeland under Svenskekrigen.

Foruden disse fire udmærkede Fortællinger offentliggøres en Mængde underholdende Smaafortællinger, belærende Artikler m. m. m.

Al belærende og nyttig Viden bringer „De tusind Hjem“ en overordentlig Mængde. Bl. a. gennem en Juridisk Brevkasse, omhyggelige Lægeraad, Raad for Husdyr, en kemisk-teknisk Brevkasse, og en Brevkasse for Havedrug, gennem hvilke Afdelinger „De tusind Hjem“'s Læsere af Fagmænd kan erholde Vejledning i alle herhen hørende Spørgsmaal.

„De tusind Hjem“ bringer i hvert Nummer mere end 80 store Bogsider Læsning. Det er ubetinget et af Danmarks største og mest udbredte Ugeblade.

„De tusind Hjem“ kan bestilles i Bladcentralen, Skindergade 27, paa alle Posthuse, Brevsamlingssteder og hos Landpostbudene.

Hvis man ønsker et indholdsrigt, underholdende og belærende Blad i sit Hjem, bør man ubetinget bestille

„De tusind Hjem“.

Kun 85 Ore Kvartalet.

Det ny Arbejdsmandsforbund.

Alle Oplysninger om Forbundet, om dets Love, om Regler for Optagelse saavel af Foreninger som af enkelte Medlemmer faas paa følgende Steder: Forbundets Kasserkontor, Stampegade 7, St. B. Kl. 6—7, Eftermiddag.

St. Hansgade 4, St., Telefon 16,737, hver Form. fra Kl. 9—11, og Onsdag, Fredag og Lørdag fra Kl. 8—9 Aften samt paa Forbundets Kontor Overgade o. V. 28, 2. C., Telefon 29,119, hver Søndag Formiddag Kl. 8—12 og foreløbig hver Aften efter Kl. 6 1/2.

Hovedbestyrelsen.

Foranlediget af Prisforhøjelsen salbydes nu ofte Kogeschokolade til 1 kr. pr. Pd. og derunder i saa larvolige Kvaliteter, at ingen kan være tjent dermed. I denne Anledning bedes Publikum i egen Interesse erindre, at Stollwerck's Navn paa Chokoladepakkerne bærer for Varer af god og prisbillig kvalitet, og paa de, som endog fejltage, at enhver Pakke, der bærer, er paa Stollwerck's. Saa forer gode Kogeschokolade Kvaliteter til Kr. 1,20 pr. Pd. og derover.

Kogeschokolade.
Red Pakning i Kager à 25 Ø
Standard pr. Pd. 1,20
Frokost pr. Pd. 1,30
Familie pr. Pd. 1,60

STOLLWERCK

Spise Chokolade.
Mrk. „ExtraZart“ i Kager og Ruller 10-25-50-100.
Napoliens pr. Pd. 0,30-0,60.

Specialiteter
Familie Cacao. Pd. 200, 1/2 Pd. 100.
Morgen Cacao. Pd. 50, 1/2 Pd. 25 Ø, 1/4 Pd. 12 Ø.
Mørke Cacao. Pd. 160, 1/2 Pd. 80, 1/4 Pd. 40 Ø.

Moder! Giv ofte Eders Børn Stollwerck's Cacao, der indeholder alt, hvad den barnlige Organisme absolut behøver til en kraftig Opvækst. Faas overalt orig. Pakker. Hovedplac: Trojel & Meyer, Kronprinsensgade 1.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde

FORSIKRINGSAKTIESELSKABET

Skjold

I København.

Hovedkontor: Rindhusstræde 1, Stuen.

Hovedagent i København:

Crosserer Johs. Thornam, Norrefarimagsgade 57, 1. Sal.

Skuespil.

Det Kongl. Teater.
Kl. 7 1/2 Mascarade.

Dagmarteatret. Til.
Kl. 8—11 1/2. Kun faa Gange
Standard. Åre.
I Morgen kun faa Gange: Hanke
Viljer.

CASINO. Telefon
1831.
Kl. 8—11: Faar Gange: Anders
Tiljub.

Folketeatret. Telefon
7611.
Kl. 8—10 1/2. Kun 2 Gange!
Frk. Joseite — min Kone!
Fredag: Første Gang: Moder-
ate Lejer. Lystapil 15 Akter af
Otto Benzon.

Nørrebro Teater.
Kl. 8 pr. „Høvedans“, og
Kl. 9 1/2 „Lukkes Galoscher“.
Billetter Kl. 12—4 og fra Kl. 6. Til. 2711.

Frederiksborg Teater. Telefon
1490.
Kl. 8: 25. Gang: Skytte-Lise.
Billetsalg fra 12—4 og efter 8.

Sønderbro Teater. Amager
305.
Kl. 8. „Jorden rundt i 80
Dage“.
Forenings-Konserter gyldige.

CIRKUS
Det største Varieténnummer
i København er

Luftnummeret
The four Leamy Ladies

Stormende Bilfald fra Loge til Galleri.
Fuld Hus.

Billets. 12—3 og efter 6. Telefon 1231.

Tivoli. Pilar de Garcia.
Varleté. Spansk Danserinde.

Scala.

3 Søkende Walkowsky.
Fraülein Katy Seeth!
La belle Maxi Walden.
5 Derringtons, Kunst-
Cycletter
Kosta, Mænd med det
drebare Hoved.
8 Julians, non plus ultra.
Ikariske Løse.

Saandiskomagernes Fagforening

Medlemmer kan fra 15. Marts d. A. faa gode Bæftedspladser paa vort nyoprettede Fællesovertid, Holmens-gade 8, 3. Sal.

Bestyrelsen.

OODE

Den 18. Marts. Gadsartarbejder
Larsen Enke Arden, født Hansdatter.
Malerpænd Herman Julius Christian
Jensens Hustru Christiane Marie Berline,
født Camen. Christian Helsing. Jørgen.
Bryggerarbejder Jens Thaulow Win-
ther. Arbejdsmænd Anders Martin
Vorsen. Enke Petrea Antonine Vind.
Søgnepast Christian Cornelius Berge
Schibbe af Jarum. Cand. theol. Jha.
Roummedaler Christian Peter Soja
Ebbesen. Fruen Ida Emilie Caroline
Stelbach. Fru. Skæpedit Frederik
Peter Christian Hillebrandt. Jha. Sø-
gnepænd Johan Heinrich Theodor Al-
brecht. Mary Helen Sofie Jacobsen.

Redaktører:

HANS JÆGER og J. J. JPSEN,
aldsmænd Ansvarshavende.
Trykt i C. W. Barentzens Bogtrykkeri,
Nørrevold 78. København K.

Olaitierens Sæder og om Druis Tale.

A: Skont lidt europaisk i Ja-
conen er den da?

B: Anagtelig.

Den stiftelige Præst belligede sig nu over at hans Ophold paa Delti dædede saa kort, og over det panfælige i at lære Skif og Brug bedre at kende hos dette Foll, der af fløgt nok til af sig selv at blive kgaende ved Fordringerne paa det nødvendige, eller saa lyfælligt at leve under et Klima, hvis Trugl-
hæd stoffer det en rigelig Fritid; fremdeles arbejdsomt nok til at have fløgt sig hvad der behøves til Livets Behov, og foreløst nok til at dets Fred og Lykke ikke har noget at frage af et altsor hurtig Fremstrib i dets Oplysning og Kundskab. Aun det som var stet efter sin Natur har ogsaa stet for den offentlige Mening og for Lovene. Arbejdet og Høsten foretoges i Fælleskab. Bru-
gen af Ordet Gensid om var me-
get høfæd. Kærlighedsfælsaben som var gjort til en rent legemlig Appet, voldte ingen Forstærlig. Gels Den ligede en stor Familie i

hvisken hver Hylle var som en en-
felt Bøjlighed i en af vore store Fa-
miliejendomme. Han sluttede omfi-
der med den Bekendelse, at han al-
drig vil glemme Olaitierne, at han
den Gang stelte sig fristet til at smi-
de sit Liv ombord i Skibet og til-
bringe Resten af sine Dage iblandt
dem, og at han er bange for at kom-
me til at fortænde mere end en Gang,
at han ikke gjorde det.

A: Men trods den Lovtale, hvil-
ke nylige Erfaringer kan man da
egentlig drage ud af et saa ucivilis-
eret Folls besynderlige Sæder og
Stille?

B: Jeg indser, at saasnart en
eller anden lystig Marlag, som f. Eks.
Nødvendigheden at maatte tvinge
Fodemidler frem af en genstridig
Jord, sætter Menneskets Oplysning
i Bevægelse, føres det ofte ud
over Maalet, og at naar Behovet
er tilfredsstillt føres man videre ud
i de ubegrænsede Tilbøjeligheds-
hav, hvoraf man ikke kan redde sig
op igen. Sid den lyfælige Olaitier
maa kunne blive staaende der hvor
han er naaet til! Jeg indser, at
naar hin „affides Strog af Jorden

undtages, har der aldrig noget Sted
elskteret Sædelighed og vil maaste
heller aldrig komme nogen.

A: Hvad forstaa Du da ved Sæ-
delighed?

B: Jeg forstaa der ved en al-
mindelig Dybdighed overfor gode
eller daarlige Love. Hvis Lovene
er gode, bliver Sæderne ogsaa gode;
er Lovene daarlige, bliver Sæderne
daarlige. Hvis Lovene, hvad enten
de nu er gode eller daarlige, ikke
overholdes — den bedste Tilstand
et Samfund kan komme i — ja saa
er der stet ingen Sædelighed mere,
Men hørte du vil Du egentlig
have, at Lovene skal kunne overhol-
des, naar de siger hverandre imod?
Bennemgaa Aarhundredernes og
Nationernes Historie, baade Fortid
og Nutid, og Du vil finde Menne-
stene underkastede tre Lovbøger: Na-
turens, Samfundets, Religionens,
og tvungne til tilfæls at overtræde
diske tre Lovbøger, som aldrig har
stemmet overens, hvoraf saa igen
følger, at der aldrig i noget Land,
saaledes som Dru gættede det om
vort, har eksisteret fuldt ud hveten

et Menneske, er Vorer
eller en Troende.

A: Hørs flutter Du, at naar
man grundlægger Moralens paa de
evige Vindeled mellem Menneskene,
saa bliver maaste den religiøse Lov
overskødig, og at den borgerlige Lov
kun bør være Naturlovens Talerer.

B: Ja, hvis man da ikke vil ud-
sætte sig for at fordoble Tallet paa
vande Mennesker i Stedet for at fæbe
gode.

A: Eller hvis man anser det for
nødvendigt at bevare dem alle tre,
saa bør de to sidste kun være nøjag-
tige Kopier af den første, den, som
vi bærer indeni os, og som altid vil
være den stærkeste.

B: Det er ikke forkælt. Idet vi
fjedes, medbringer vi kun en orga-
nisk Vighed med andre Slabninger;
den samme Trang, Øst til de sam-
me Glæder, en fælsk Afsky for de
samme Smertler; det er det, der gør
Mennesket til det, han er, og som
bør danne Grundlaget for den Mo-
ral, der passer for ham.

A: Det er ikke let.

B: Nei, det er saa vanskeligt, at
det mest uciviliserede Foll paa Jor-

den, Olaitieren, der samvittigheds-
fuldt har holdt sig til Naturens Lov,
han er en god Lovgivning nærmere
end noget civiliseret Foll er det.

A: Fordi det falder ham lettere
at afslæge det altsor vilde i sit Va-
sen, end det falder for os at gaa til-
bage og afslæge vore Fejl.

B: Jær dem, der er opstaaet af
Forbindelsen mellem Mand og
Kvinde.

A: Maaste. Men lad os begynde
med Begyndelsen. Lad os kort og
godt hørge Naturen og ganske upar-
tist se, hvad den vil svare os paa
dette Punkt.

B: Lad gaa.

A: Er Vægtelab naturligt?

B: Hvis Du ved Vægtelab for-
staa det, at en Dru giver en bestemt
han Fortrinet fremfor alle andre
Ganner, eller at en Dru ligeledes
foretrækker en bestemt Dru fremfor
andre Druer, — et gensidigt Vælg,
som følger af hvilket der opstaaer en
mere eller mindre varig Forbindelse,
der bidrager til Slægtens Forplan-
ting — ja saa er Vægtelabet na-
turligt.

A: Det tænker jeg ogsaa, thi

det Vælg foregaar ikke blot hos

Menneskene, men ogsaa hos de
andre Dyrearter. Man behøver blot
at se den Stare Ganner, der for-
følger en og samme Dru om For-
aaret, og hvoraf kun en enkelt op-
naar Titlen af hendes Vægtelabe.

Men nu Galanteriet da?

B: Hvis Du ved Galanteri for-
staa den Mængde forskellige gode
eller fine Midler, som Lidenfælsben
indfælder enten Ganner eller Dru-
nen, for at de kan opnaa det For-
trin, der fører til den behageligste,
betrykingsfuldeste og almindeligste
af alle Nydelse, ja saa er Galan-
teriet naturligt.

A: Ogsaa det kan Du have Ret i.
Jeg behøver blot at tænke paa den
Variation i Rælselab, som Ganner
uden ubfoldet for at behage Druen,
og Ganneren for at vække Lidenfæls-
ben og henlede Opmærksomheden paa
sig. Men Rolletieret?

(Fort.)